

FORUM

1997 TSJEKKISK-NORSK FORUM

č. 25, únor 1997

nr. 25, februar 1997

Vážení přátelé!

Končí se další, v pořadí už sedmý rok činnosti našeho krajanského spolku. Sedm let nejrůznějších setkání, akcí, událostí a zážitků. Jistě ne všechny stejně úspěšné, ale určitě dost možností pro každého, o čemž svědčí stále stejný, ne-li rostoucí počet platících členů. Jinými slovy, účelnost spolku je nade vší pochybnost prokázána.

Jak dál, je ovšem jiná a stále velice aktuální otázka. Odpověď na ni si musíme dát sami a právě teď je k tomu vhodná doba: v sobotu 15. března se jako každoročně sejdem k rokování o tom, co a jak v příštím roce, komu svěříme péči o to, aby se zopakovaly úspěšné akce a zkusily nové. Po loňském debaklu, kdy účast na výroční schůzi byla spíš symbolická, přišel výbor na originální řešení: **výroční schůze s tancem**. Navíc se jedná o to, vyjit vstříc těm kdo považovali loňský ples za příliš formální. Tentokrát pořádně večer sami pro sebe, bez společné večeře (tradiční buffet pana Havelky je ovšem k dispozici), bez formálního programu, pouze s reprodukovanou hudbou. Minerální voda, káva a čaj zdarma, pivo v prodeji, ostatní si lze přinést. Večer bude tedy takový, jaký si jej uděláme a budeme proto mít vhodné srovnání pro příště.

Hlavní událostí večera (ovšemže dobrovolnou) je ovšem výroční schůze, kterou nám stanovy právě na tuto dobu určily. Agenda je uvedena na jiném místě v tomto čísle. Je naším přáním, aby vás přišlo co nejvíce, abychom mohli společně probrat věci zásadní povahy: sestavení nového výboru, plán činnosti na rok 1997 a charakter spolku.

Nakonec několik praktických připomínek:

- zamyslete se nad tím, kdo by se mohl stát novým členem výboru a oznamte návrhy na čísele 22 15 72 59, 66 84 92 00 nebo 22 18 57 16
- sejdem se v Tåsen Eldresenter, Tåsenveien 66. nad konečnou stanicí autobusu č 24B jedoucího z města. Alternativně lze použít Songsvannsbane do stanice Tåsen, nebo autobusu č 23 ze Skøyen, či z východní části města.
- případné příspěvky do tomboly jsou vítány!
- během roku pořádá spolek více akcí pro děti, toto setkání pro ně není příliš vhodné, jak vzhledem k programu tak i k době konání.

Za výbor spolku vás všechny zve

Karel Babčický

Kjære medlemmer,

styret til foreningen Tsjekkisk-norsk forum i Oslo ønsker å åpne for nye aktiviteter i året 1997, og inviterer dere hjertelig til foreningens årsmøtet

d. 15.mars 1997, kl. 1800

som skal finne sted på Tåsen eldrecenter (nærmere opplysninger om beliggenheten og måten hvordan å komme dit, på slutten av denne innbydelsen).

Det er vårt ønske at så mange som mulig kunne komme, slik at vi i fellesskap kunne vurdere enkelte aktiviteter arrangerte i løpet av fjoråret - styret skal med interesse lytte til kritikk, positiv eller negativ - og lære av den i fremtiden. Likeså ønsker vi å høre, hva det enkelte medlem av foreningen kunne ønske seg når det gjelder fremtidige aksjoner. Like viktig er, å bli enige når det gjelder foreningens formelle budskap, slik at den fortsatt vil være et interessant forum for oss alle, og

for at den kunne utvikle seg i samsvar med tidens krav. Sist, og ikke minst, det skal foretas valg av foreningens styret for 1997, mulige kandidater bes anmeldt på telefon 22 15 72 59, 66 84 92 00 eller 22 18 57 16.

Vi har valgt lokalene til eldrecenteret på Tåsen, fordi etter møtet skal følge en hyggekveld med musikk og dans til CD - musikk passe for flere generasjoners smak. Det skal være salg av forfriskninger for en rimelig penge.

I løpet av denne delen av kvelden skal voksne medlemmer av foreningen med gjester få anledning til å danse, spise og drikke i hyggelig atmosfære. Det anbefales derfor å la barna være hjemme. Det blir arrangert en hel rekke sammenkomster i løpet av året med tanken på barna spesielt, i likhet med årene som gikk.

Vel møtt!

Adresse: Tåsen eldrecenter, Tåsenvn. 66.

Med Sognsvannsbanen til Tåsen stoppested, så litt nedover veien. Også med buss nr.24B fra byen, eller med buss 23, begge veier på Store Ringveien, Ring 3. Eldrecenteret ligger i en lav trebygning rett ovenfor endestasjonen til buss nr.24 B.

Předběžná agenda výroční schůze:

1. Přivítání a schválení agendy
2. Volba jednatele a zapisovatele
3. Výroční zpráva
4. Pokladní zpráva a rozpočet na 1997
5. Volby
6. Plán činnosti - diskuse
7. Různé

Upozornění: chystá se zvýšení členských příspěvků o 20 korun.

Forslag til årsmøtets dagsorden:

1. Åpning. og godkjenning av dagsorden
2. Valg av møteleder og referent
3. Årsberetning
4. Regnskap og budsjett for 1997
5. Valg
6. Fremtidsplaner - diskusjon
7. Eventuelt

Obs: det er foreslått å øke medlemsavgiften med 20 kroner.

Óda na guláš

Jan Neruda napsal kdysi báseň "Skopové s majoránkou". Objev této básně změnil pro mne tohoto "velectěného kmeta" české literatury v recesistu a bouřliváka - protože kdo jiný by se mohl zaobírat skládáním oslavné básně na jídlo, myslela jsem si větší část svého života.

Můj názor na tento námět básněni doznal změny po přestěhování do Norska. Po absolvování několika "selskapů" jsem pochopila, že Norové nejenže vlastní autentický smysl pro patos, který Čechům úplně chybí, ale rovněž jejich vztah k jídlu dosahuje v děkovných projevech skutečně úrovně umělecké.

"Do moře si třikrát plivni, vše na světě je relativní", říkávala maminka. A tak se stalo, že i já, osoba smýšlení celkem všedního, jsem poznenáhlu zatoužila dát průchod citům zrozeným při požívání guláše.

Stalo se tak na naší Rally Knedlík, fotograficky tak skvěle zdokumentované v předcházejícím čísle věstníku - nebo vlastně ještě výrazněji v následujících měsících, kdy jsem se několikrát neúspěšně snažila napodobit "tu lahodu, tu chuť" (viz slova básníka) rallyknedlíkovského guláše, jež připravily inspirované ruce Dariny Vankové a Marie Chrtkové, které se tak skvěle spojily s labužnickými buňkami "mistra kořenáře" Viléma Vanka. Pokrm, který z jejich tvůrčího zaujetí vznikl, je pro mne vrcholem umění guláše a zasluhuje tuto ódu v próze. Škoda, že ho tenkrát neochutnal Arne Brimi nebo šéfkuchař zdejší restaurace Budapest. I pro ně by jistě byl obohacujícím kulinářským zážitkem.

A já budu ještě půl roku kupovat nejrůznější druhy hověziho masa (jejichž norské názvy jsou pro mne stále ještě tajenkou) a kutit své fádni napodobeniny jen proto, abych udržovala chuťové buňky ve stavu připravenosti na příští Rally Knedlík, která, jak mistři přislíbili, bude opět v Telemarku. A ani nový výstup na příkrý Gausta-toppen mě (ve vzácně shodě s ostatními 20ti loňskými účastníky) neodradí od účasti na těchto hodech. A kdo nevěří, ať tam také běží!!!

(Ostatně - pokud se týče společného rozhýbání dolních končetin, nemusíte čekat tak dlouho - přijďte si zatancovat 15. března, zapoutovat do Storsandu v květnu, a jestli bude ještě dva dny padat sníh jako dneska, dočkáme se třeba i společného výletu na lyžích.)

Libuše Jevnaker

Je život krásný?

Ztrácím pevnou
půdu pod nohama
a zároveň ji nabývám.
Podívej, slunce svítí.

Je mi zima
mráz mi leze po těle a po duši.
Odkud přichází ten hřejivý pocit
v mém nitru?

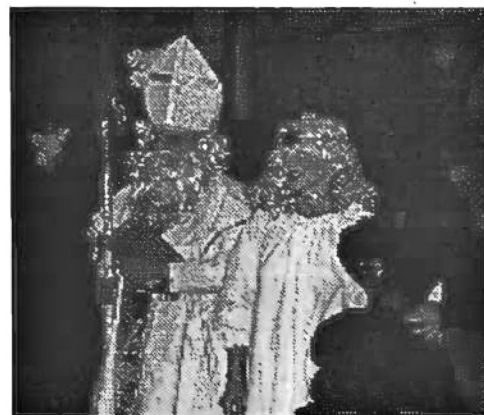
Chapu všechno
a ničemu nerozumím
Jak se učí dítě vlastně myslet?

Jedu si pro pomoc,
kterou jsem již dostala
dávno a ode všech.
Jak jsem nabyla důvěru ve svém srdci?

Je život krásný?

Lenka Brustad

MIKULAŠ 1996

Pokračování "Prázdných bot"

Prázdné boty nebyly tak úplně prázdné, jak se na první pohled zdálo, když byly poslány do Norska. Byly jen děravé, špinavé a příliš malé. Hlavně děravé. Vždycky z nich vše vyteklo, vypadalo a nohy v nich hrozně tlačily. A bolely. Ukrutně bolely. Každý krok byl novým utrpením. Ale boty chtěly chodit. Aniž věděly kam jdou, aniž věděly kam jít. Ale stále je něco hnalo někam dál, kupředu. A tak se dostaly až do Norska. V Norsku bylo o boty dobře pečováno. Dostaly se do dobrých rukou. Dostaly se do dobré rodiny. Boty byly pravidelně čištěny, mazány a stále v teple. A zároveň mohly chodit na vycházky.

Nohy v nich už tolik nebolely. Jako kdyby boty začaly pomalu růst. A stále o ně bylo pečováno. S neuvěřitelnou vytrvalostí, vírou, porozuměním a láskou. Boty začaly pomalu nabírat lesk.

Začalo se jim chodit poněkud lehčeji. Špína pomalu mizela, nohy už skoro nebolely, jen ty díry nechtěly zmizet. Nakonec začaly nohy přemýšlet. Mají jít k obuvníkovi a dát boty spravit nebo je mají vyměnit za boty nové? Nohy přemýšlely dlouho, dlouho a pomalu začínaly zase bolet. Ale úplně jiným a zcela neznámým způsobem. Staré boty jim přece vždycky dobře sloužily, mají právo je odložit? Mají právo si koupit boty nové? A co když budou ty nové boty zase tláčit? Co když zůstanou nohy nakonec bez bot a budou muset chodit bosy? Tisíc a jedna otázka projížděly nohama nahoru a dolů. Nohy bolely víc a víc. Ale rozhodnout se nemohly, stále přemýšlely a přemýšlely ...

Existuje někde nějaký obuvník, který snad zná tu správnou odpověď? •

Lenka Brustad